

днес е последниятъ день на туй хлопане и се върне, като каже, че никой нѣма тамъ? Той казва: азъ всѣка година по 2—3 пѣти ходя да хлопамъ тамъ, и никой не живѣе въ тази къща. Азъ ви казвамъ: за нѣкои е последенъ день на хлопането, затуй отворете! Отворите ли, тази запалка на Божествената Любовь ще дойде. Тѣй ще бжде!

Казва стихътъ: „Отъ тогазъ царството Божие се благовѣствува“.

Като дойде тази запалка, тогава ще се благовѣствува, тогава ще видите, какво нѣщо е Богъ, какво нѣщо е ангелъ, какво нѣщо е светия, какво нѣщо сж хората, какво нѣщо е човѣшката душа, какво нѣщо е братство, сестринство. Вашата душа само тогава ще почувствува всичко това. Тази душа ще затрепти.

Та, казвамъ: за нѣкои може да дойде вече тази запалка. Онѣзи, за които е дошла близо тази запалка, нека провѣрятъ, върни ли сж моитѣ думи. Не казвамъ, че сж запалени, но нека провѣрять, а онѣзи, които не сж запалени, да ставать да се приготвялять и да се вслушвать. Ще чуешъ три тихи удара и ще кажешъ: влѣзъ!

„И отъ тогазъ се благовѣствува царството Божие“.

Когато дойде тази вътрѣшна запалка, тогава ще дойде туй вътрѣшно просвѣтление на ума и сърцето. Тогава ще се яви възвишеното и благородното въ нашитѣ души. Тогава поетитѣ ще напишатъ най-хубавитѣ си работи; тогава музикантитѣ ще напишатъ най-хубавитѣ си произведения; тогава готвачката ще приготи най-хубавото си ядене, шивачката — най-хубавитѣ си дрехи. Кой каквото е, тогава ще направи най-хубавото. И тогава, кой какъ дойде, ще пита: какъвъ е този човѣкъ? Защо е такъвъ? — Защото запалката на тази велика Любовь е дошла, и това великото благовѣстие на този ангелъ се е докоснало до неговата душа.

Бесѣда, държана на 17. II, 1924 г.